

Z DENŮ KU SALONNĚ EKOLÓ 1/2 KY

Pondělí, 30. listopadu 2018

Dost často mi něco nebo někdo pátímipomene, aže máim k ekologii a k životu vbec trochu netypický, mohu být ctěžen studeným koidně a pátímstap. No a s ním v ekologických kruzích občas narážám... Byl věkend v druhý Jela jsem slavnostně pocukrovanou krajinou vlakem do Plzně, na festival pátrůdného stavění. Pátím sedmou ráno s Hlavním nádražím - kupuju vodu a bagetku a "ach jo, proč máim jen bagetky s tofu? Tofu mi nechutná. Aha, to je žebioá prodejna! Co se děj dál, kupuju.

Pátímto - se ke mně

žebračka a "ach jo, ašsteň" proto jsem ne zvolila jako nástupní stanici Směchovské nádraží, ale Hlavák, doufala jsem, že odsud tyhle tčky snad zmizely, ale ne - to tak.

ŽPani, máš u se věs na něco zeptat?

ŽNe, nemášete, odseknu.

ŽNeděim věim nic zláho, tak na mě nebuťe nepříměim, a rozkřikne se.

ŽVěim vějte se do máho soukromí - a jeť na mě křiměte, a oponuju.

ŽJěim takovej syndrom, a vysvětluje mi hbitě. A pokračuje vysvětlivím, že potěbuje aspoň peněze na snědání a na horké aj.

Abych se jě zbavila, děvám jě tu bagetku s tofu a "kterou moc nechce" a padesátikorunu postěenou nějakou divnou rzí, ale snad platnou. Ach jo!!! Tyhle tčky si mě vědycky neomylně vyberou, asi vypadám jako mětota... nebo jako ekoloka, takže ode mě ekajě sociálně soliděnost. Jě ale moc soliděrně nejsem. Hrome, myslěm si, jestli je zdravě, tak pátímce máš pracovat, a jestli je nemocně, tak máim t nějakou podporu a vyvějetěinnost v řimci nějakých pátiměněných programě, prostě co zvlědne, ale v žědněm pátměpadě nemáěbrat!!! Žebřněim - mi pátímjde poněujěcě pro obě strany a pátmějla bych si, aby bylo zcela vyměceno. Tuhle diverzitu společnosti a inkluzi žebřikě si prostě nepříměju. Taky proto jsem na žebřiky zěsadně aspoň trochu nevrěj (i když těm je mi pak to celě jeť, nepřímějemnějě). Aby viděli, že se mi to nelěbě - a nesouhlasěm s těm. Mošněim žě si někteěm - dějci tuhle pouliěně - dobroěinnost ušěvájě - a "jě nikdy a aš žebřikěm něco děim nebo neděim, vědycky se tak nějak za ně styděm.

Meze civilizace - itěivosti

Cestou ve vlaku pozoruju okněnkem krěsně zasněenou krajinu, na kterou se snějě - daleě - vložěky, a napaděim, v em věim jsem jeť konzervativně, zkostnatěim, nevrle najeěeně a co prostě z hloubi duě je neschvaluju.

K ekologii mě netěhnou ani tak nějakě romantickě a citově pohnutky, jako spě - řze rozumově založeně

odhady dosti neblahé budoucnosti, která lidstvo pravděpodobně čeká. A třeba co se týče vratu k přirodě, jsem ho schopná jen ve velmi omezené míře.

Onehdy jsem viděla
 nějakou ženu o urinoterapii a přitom mi to nejen naprosto odporné, ale i proti zdravému rozumu. Moje je přece odpadková koše na jeho organismu, a jestli se tam vyplavují nějaké signály o našich nemocech, tak bych je třeba pochopila, kdyby se například živily, vyfiltrovaly, vyčistily a pak teprve uvolny, ale tohle... Velké FUJ!
 Nebo mi jedna z mých kolegyn nadšeně vyprávěla o lázeňských pijavicích a co všechno dobrého nám do krve přinesly. Fššššššš!!!
 Nikdy!

Podobně instinktivně
 jsem si postojím i k domácímu porodu. Dnes se docela předpokládá, že kdo směřuje ekologicky a alternativně, ten bude také pro domácí porod. Já pro něj nejsem, naopak mám instinktivně důsady a o klivě se mi. Když se o nich mluvím, před ošima se mi vždycky vybaví placenta v jejím cívce se vtrávití krve na koberci. Chápu, že tohle není úplně racionální představa, a do debat o domácích porodech tedy zásadně nikdy nezasahuju. Ona je to hodná generace, věc, jejíž generace má matky, která se sama (ve dvacátých a třicátých letech) narodila v jiné domě, cívce nadšeně z porodnic a lékařské vědy (které si uvala v padesátých a šedesátých letech) a domácí porod dodnes předkládá za naprostě barbarství, a já jsem v tom vyrůstala.

Když u nás jsme u toho, taky domácí umění zrovna neobdivuju. Máj otec sice uměl doma, ale nebylo to nic hezkého a myslím si, že poslední dva tři dny by se trápil má, kdyby ho nějakým utlumovali v nemocnici. Takže jako předvedl, ale zatím mám takový pocit, že před vlastní umění bych chtěla být sama (instinkt zvláště, která záleží na kam do křoví a tam třeba zhasne) a rozhodně bych si nepřála, aby má někdo ručil a zatímkoval nějakými těmi, držením za ruku a podobně. (No já v něm, asi jsem citová deprivant, ale prostě to takhle mám.)

Oškovině,
 GMO a další body v jejích státních

Podobně to mám s
 oškovině, v zásadě v něm v jeho dobrodiní a jen jsem toho názoru, že farmaceutické firmy se nám pochopitelně "v zájmu svých zisků" snaží vnutit těch různých oškovině a moc. Pravda je tedy podle mě, kde uprostřed, ani není správně dítvat úplně malým miminkům koškové dítvky multivakcín, ani oškovat proti každému banálnímu lehkému nemoci nebo proti nějakému, co dostaneme jen s minimální pravděpodobností, ale hrázou mi vstávají vlasy na hlavě, když někdo zpochybňuje princip oškovině jako takový a tvrdí, že předroda si sama poradí nejlépe. No jestliže si poradí, jenomže před tímto bývá dost nemilosrdně...

Podobně to mám s GMO, v tomto předpadě jsem spíše proti, ale když si je někdo plete s chemickými jedy, tvrdí, že jediným motivem k jejich zavádění je ziskuchtivost (jako to hlásala slavná indická vědkyně Vandana Shiva, když jsem v listopadu byla v Indii na konferenci), nebo když někdo emotivně lamentuje, že lově si nemá hrát na

boha, vÁ;echno se ve mnÁ; bouÁ™-: mohli bychom o tom prosÁ-m diskutovat vÁ;cnÁ;???

Pak je tu celÁ; velkÁ;

oblast, kterou bych shrnula jako â€žjÁ-dlo coby vÁ-raâ€œ - Ä•lovÁ;k nesmÁ- probÁ'h snÁ-st ani Á¼dibÁ-Ä•ek bÁ-lÁ©ho cukru, lepek je jed (pÁ™estoÁ¼e se zÁ;imÁ;rnÁ; zÁ-skÁ;vÁ; z pÁ;enice, pak se jmenuje seitan a prodÁ;ivÁ; se ve zdravÁ© vÁ½Á¼ivÁ;), a tak podobnÁ;. Jeden takovÁ½ pÁ™esvÁ;dÁ•enÁ½ â€žvÁ;Á™-cÁ-â€œ mi napÁ™-klad tvrdil, Á¼e kdyÁ¼ budu jÁ-st chleba s kÁ™upavou kÁ-rkou, zaklÁ;dÁ;im si na mrtvici. ProsÁ-m???

Na

druhÁ© stranÁ;...

PÁ™esto proti vÁ;jem

tÁ;mhle vÁ;cem nijak militantnÁ; nevystupuju. PÁ™-Ä•- se mi hlavnÁ; ty emotivnÁ-, pÁ™ehnanÁ© a pÁ™estÁ™elenÁ© â€žÁ;piÁ•ky ledovceâ€œ a myslÁ-m si, Á¼e v zÁ;isadÁ; je ten celÁ½ pohyb a posun v naÁ;Á- spoleÁ•nosti k dobrÁ©mu. NepatÁ™-m k onÁ© skupinÁ; technokratÁ;, kterÁ½ch je hodnÁ; tÁ™eba v Á™adÁ;ich vÁ;dcÁ; a kteÁ™- tvÁ;Á™- v tvÁ;Á™ rÁ-znÁ½m globÁ;lnÁ-m hrozbÁ;im a neveselÁ½m vyhlÁ-dkÁ;im lidstva navrhuje- jako Á™eÁ;enÁ- jadernou energetiku a pÁ;stovÁ;nÁ- GM potravin. RÁ;da bych pÁ™ece jenom vsadila na vizi, Á¼e se hodnoty a celkovÁ½ pohled na Á¼ivot, na pÁ™-rodu a na naÁ;e mÁ-sto v nÁ- v hlavÁ;ich vÁ;tÁ;iny lidÁ-nÁ;jak radikÁ;lnÁ; zmÁ;nÁ- a zaÁ•nou se chovat a myslet jinak. A chÁ;pu, Á¼e pÁ™i tomhle posunu vznikÁ; diverzita neutrÁ-znÁ;jÁ-ch nÁ;jzorÁ- a pÁ™esvÁ;dÁ•enÁ-. Jen mi nÁ; kterÁ© z nich dÁ;lajÁ- a budou dÁ;lat potÁ-Á¼e...

EVA HAUSEROVÁ•